

Naročnina za celo leto

2 K.

Posamezna številka velja

6 vin.

Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno stran 64 K., $\frac{1}{2}$ strani 32 K., $\frac{1}{4}$ strani 16 K., $\frac{1}{8}$ strani 8 K., $\frac{1}{16}$ strani 4 K., $\frac{1}{32}$ strani 2 K., $\frac{1}{64}$ strani 1 K.

Stajerka

1906

= Natisov 14.000. — Štajerc velja za celo leto eden goščinar. =

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 8 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznamilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserata) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno. Uredništvo in upravnštvo je v Ptaju v gledališkem poslopu. — Stajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zaston. — Rokopisi se ne vršajo in se morajo najdalje do pondeljka pred izdajo določene številke vposlati.

Štev. 2

V Ptaju v nedeljo dne 21. januarja 1906.

VII. letnik.

Volitve v občinski šolski svet se bližajo!

Opotovano smo že v našem listu omenili kolike važnosti je in kako nujno potrebna je dobra šolska omika. Vedno več se zahteva v tem oziru od kmeta, od obrtnika, od viničarja, od vsakega delavca. Kaj vse mora dandasne kmet znati, da razume sedanji gospodarski napredok! Pri poljedelstvu, pri živinoreji, pri vinogradarstvu, povsod imamo napredek in da ima kmet od tega korist, mora ta napredek razumeti.

Vsek stan ima dandasne težje eksistenco nego v prejšnjih časih. Kdor ne gre z časom in napredkom, ta je povsod zadnji in ta mora obleči v boju za obstanek. Omeniti hočemo kot primer za napredok v gospodarstvu vinorejo. Kako malo dela je bilo nekdaj v vinogradih, kako prosto je bilo vse, a danes, kaj mora vse znati vinogradnik, kaj mora vse storiti da mu prinese vinograd vsaj nekaj dobička!

Pa ne samo, da se briga kmet za napredok v gospodarstvu, on se mora tudi za občni napredok brigati, on se mora tudi brigati za politiko. Delavec, duhovnik, uradnik in obrtnik vsi so pridno na delu, da si zboljšajo svoj stan. V državnem zbornu zahtevajo vsi ti enako volilno pravico, zvišanje plače za uradnike, za duhovnike i. t. d. Vsi ti stani pečajo se z politiko, da si zboljšajo svoj stan in ker vedno in vedno svoje zahteve v parlamentu povedajo, bodo tudi nekaj dosegli.

Kako pa je z našim siromašnim kmetom? Kmetje na Spodnjem Štajerskem nimajo niti enega pravega zastopnika in poslanca, same profesorje, dohtarje in mašnike, ki se v parlamentu brigajo za svoje ljudi,

a se ne brigajo za volilce, kmete. Duhovnik gleda da dosežejo in dobijo nekaj duhovniki, dohtar da dohtarji i. t. d. Ne samo da ti kmečki poslanci ali bolj rečeno kmečki zapeljavi v parlamentu ničesar ne storijo za kmema, hočejo zabraniti še kmetu dober poduk, dobro šolo, samo da bi ostal kmet na veke od njih odvisen.

Kmet se po načrtu teh gospodov ne sme v šoli mnogo naučiti, on se ne sme naučiti nemški. Kmet naj se samo toliko nauči, koliko potrebuje doma, koliko mu je za dom potrebno. Če bi se pa kmet vse to naučil, kaj nujno potrebuje, če bi se naučil pri nas prepotrebnega nemškega jezika, ne bi več farji in dohtarji z kmetom delali, kako hočejo. Potem bo se kmet sam počkal z politiko in sicer z pravo kmečko politiko. Izvolil si bo napredne može za poslance, ki ne bodo gledali na lastno korist ali korist svojih stanovskih bratov ampak ki se bodo potezovali le za korist svojih kmečkih volilcev. Kmet bo potem sam ukazoval poslancem, kaj ti naj storijo in ukrenejo.

Ker pa še sedanji kmečki poslanci za kmema ničesar niso storili, ker mu še v nobenem oziru niso pomagali, nimajo tudi kaj dobrega od teh „zastopnikov“ za prihodnost pričakovati in tudi drugi stanovi se ne bodo zavzeli za kmetski stan. Vsak stan gleda zase, najpred se trudi da za se kaj doseže in že stari pregovor pravi, da ima vsak svetnik roke k sebi obrnjene. Toraj kmetje, če hočete da tudi vi kaj dosegete, morate si sami pomagati. Lep kmet zamora kmetu pomagati. Kmet se mora sam z politiko pečati, on mora tudi biti voditelj v politiki, on ne sme svoje moći oddati in sicer oddati drugim stanom v korist. Kmet mora voditi kmečko politiko, kmet mora

„dobra dusica“ in s tako ženko, ki je zadovoljna vselej in povsod, se lahko izhaja v gospodarji.

Ako sreča berača in taistem meniši kaj podariti, potem ne jemlji nikdar takše, ki bi tebi o ti priliki dejala: morda je ta človek kak slaper, lenuh, postopač, ki priveračen denar v krčmo zanese. Če ti torej tako rečeš, ona pa odgovori: „Naj le gre, siromaček! Danes je tako hladno, kam kozaček pijače bode mu gotovo teknil!“ — lej, tako le hitro vzemi, to je zlata vredna dušica.

Prizadevaj si dalje poizvedeti, kako se zjutraj in kadar se obudi, navadno obnaša. Ako se prebudi in takoj se smehlja, potem jo le vzemi, ne bo ti žal. Ako pa nasprotno že zgoraj, kadar vstane, grbanji svoje čelo in se kislo drži, potem, prijatelj, varuj se take kakov križa, ta ti je zoperna — kakov žarko maslo.

smešena, da je doiglo čelo. — Povsem dovoljen, tako dekle, rečem ti, bode pridna in zvesta ženko. Srečen je oče, ki ima tako hčerkino in srečen je taki fant, ki jo za ženo dobí.

Ne jemlji si za ženo take, ki je neumno pobožna ter zapisana v vsaki mogoči bratovščini. Pobožnost sicer pristoja posebno nežnemu lepemu ženskemu spolu, ali taka v resnicu nikdar ni prav pobožna, ona to deli le na videz, le zato, da jo ljudje hvalijo; sam sebi pa bi si žnjo nakopal križ, ki bi ti bil nezosen. Kake nepožne ženke pa se tudi varuj.

Naposlед, in to ti naj je glavno vodilo, ne jemlji za ženko dekleta, ki ne bere rada „Stajerca“. S tako bi dobil le neomikanu hinavko, ki nima nobenega smisla za pravo, napredno in srečno življenje.

okrogu kra
skega sve

Injem članku smo ra
ki svet izbirajo član
nadučitelj. 2. kot
pnik in 3. kot za
adar so člani šolske
ljni glavar sejo, da
ki seji predseduje n
ačelnik krajnega šole
ti, kdor dobi nadpolo
je pravilno in posta
jeni prevzame takoj
vetu.

ejah kr. šol. s v
se shaja k svojim n
o četrletje. Ako pa
sme načelnik sklicati
nora konečno sklicat
ihlevata dva člana E
ajni šol. svet pri se
a všolane občine.
sol. svet veljavno skle
člani, 2. ako je na
vsaj polovica vseh č
se hoče pritožiti pro
sveta, mora to storiti
sicer tekom v 14 dni
lep nima obveznosti
em mestu ali v novi
kaj novega.
se pa včasi, da se
veta razpravljati o ka
a pričujočega člana, r

Darovi.

Sodnik je sedel na svoje
sebe vse velikase sveta,
ad njim vladali.

Stvarnik je pravil Mozes
vu?“
: „10 božjih zapovedi“.
aj je ljudstvo napravilo iz
!

je vprašal cesarja Kar
i svojem ljudstvu?“

aj je ljudstvo napravilo iz
ado, na kateri je po nedu
rnice in svobodomisleče du
se je obrnil k cesarju Na
njemu ljudstvu?“

aj je iz nje ljudstvo narec
„Sramoto!“

In tako je vprašal še tega ali
je pritozeval, da je ljudstvo njegov

Naposlед je vprašal večni Oče I
sin, kaj si ti dal ljudstvu?“
„Mir!“

„In kaj so iz tistega naredili?“
Kristus je obmolknil. S prebode
zakril svoj sveti obraz ter se je milo

povsod imeti prave, napredne zastopnike, on mora imeti poslance ki se zares le za kmečki blagor bri-gajo, ni mu treba hujškačev, ki si s tem, da hujškačev kmečko ljudstvo, polnijo žepa, ali gledajo da dosežo kako dobro plačeno službo.

Da pa kmet doseže zaželeni cilj napredka, treba mu je, prva pogoja je, da zadobi v domači šoli primerno znanje, da sprevidi jasno, kdo mu je pravi prijatelj ali kdo le „takozvan osrečevalc“.

Kmetje, vaši otroci, naša bodočnost, naj se v šoli nauči v prvi vrsti teh predmetov, naj se nauči tega, kar nujno in neobhodno potrebuje v življenu. Posebno nemškega jezika naj se nauče naši kmečki otroci že doma v šoli.

V prešnjih časih bile so na deželi večinoma le dvorazredne šole in v taki dvorazrednici naučili so se otroci več nego v sedaj v pet-ali šestrazrednici. Zakaj, pa imamo tedaj tako drage nove šole, če se otroci vedno manj nauče? Zakaj mora potem kmet za šole plačati, če se otroci dovolj ne naučijo, ali tega ne, kar zahteva kmet, delavec, obrtnik i. t. d.? Zakaj pa pošiljajo dohtarji, uradniki svojo deco v nemške šole, zakaj so se vsi farji naučili nemški? Samo kmet naj nebi znal nemški samo delavec ne, obrtnik na deželi ne? Kmet ne sme postati prost, on ne sme postati samostalen, vedno naj bo odviseu od prvaških dohtarjev in farjev. To bi se pač do padlo prvaškim politikom, farjem in dohtarjem in „hofratom“. Ti gospodje se bojijo, da bi kmet postal pametnejši, potem zgubijo veljavno in moč pri molznih kravicah.

Hočete kmetje da tudi vam zasijajo boljši dnevi? Pomagajte si sami, z lastnimi močmi! Pot in kakor to storite vam mi podajamo. Volite najpred prave zastopnike, volite napredne može, kjer koli imate

Pred nebeškimi duri.

Rano zjutraj korakalo je nekaj možev po ozki, trnjevi poti proti nebesam. Nekateri molijo, nekaj jih premišljuje, koliko dobrega in slabega so v življenu storili, ta zadnji pa je prekinjal da je bila groza, hudoval se je črez slabo cesto, črezlene nebeske cestne nadzornike in da ni nikake gostilne ob cesti.

Črez nekaj časa vendar zapazijo bližeče nebeske duri. Sveti Peter, ki je tančaval, porinil še si je hitro nekaj lotov drobnega tobaka v svoj častiti nos.

„Bog vas pozdravi“ nagovori prišlece, „veseli me, da ste se proti nebesam napotili. Dandanes se malokteri briga za večno zveličanje. Ljudje živijo, kakor bi bil pekel kraj rastnosti in veselja. Pa ti se presneto motijo. Hudi jih prazio, do se kar vijejo. Dobro za vas, da ste sem prisli. Seveda vas moram skušati, da ne pride kak ničvrednež v nebesa. Postavite se eden poleg drugega in jaz bom videl, kaj bo z vami storiti.“ To reksi, obrše si sv. Peter z velikim rudečim robcem svoj častivedni nos in vpraša takoj prvega, kako mu je ime.

„France Sila“ odgovori ta.

„Si?“

„Delavec.“

„Zakaj mislis, da si vredan prostorčeka v nebesah?“

Mož je globoko zdihnil. Potem reče: „Celo življene sem se mučil, celo ob nedeljah včasih nisem imel miru. Beda in nadloga bile ste moji sestri, in glad bil je moj brat. Delal sem v

pravico voliti. Posebno pa skrbite za pravo včgo mladine. Vaša mladina mora se v šoli vsega potrebuje za življeno naučiti, mora se naučiti da razumeta vprašanja, ki jih stavi življeno na človeka, da bi zamogla enkrat tudi v politiki govoriti in sicer da se govoriti brez pomoči dohtarjev in farjev. Ona mora dobiti pravi poduk ona bo tudi potem kot svoje poslance volila le kmete. Hujškariji in šantarji pa konec. Kmet se ne bo več pustil od hujškačev k mandirati ali zapeljavati. Da pa kmetje ta cilj da se želejo, treba je še mnogo dela! Kmet mora začetkom skrbeti, da dobi povsod prvo besedo, v občinske odboru, v občinskem šolskem svetu i. t. d. Ako kmet ne brigá že pri volitvah za svojo korist, pote ne pomaga poznejše vso tarnanje in vso politiziranje. Ako hočete vaš stan kmetje zboljsati, mora tudi sami pomagati, sami morate delovati! In sami pomagati zamorete si le tedaj, ako pride vsi v volitvam in volite po lastnem preprincanju napredno mož. V kratkem vršile se bodo volitve za občinski šolski svet. Nujno in neobhodno je tedaj potrebno da greste k volitvam in da volite prave napredne mož, kajti potem le imate upliv na šolo, polem pa potem le lahko priskrbite vaši mladini prav včjo, potem le bo dobila mladina poduk, kakor vi hočete, potem le boste dosegli, da se bo tudi nujila vaša deca nemškega jezika. Vsak kmet ne mora svojih otrok pošiljati v mestne nemške šole, naj tudi zahteva da se tudi v domači šoli uči nemški jezik in sicer da se tako uči, da otroci tudi nauči nemški.

Zatorej občinski odborniki, zlaj vas opozarjam zdaj ko se bližajo volitve za občinski šolski svet zdaj zamorete doseči da se vaše želje izpolnijo. Al-

tovarni polni dima in smrada in nikdar nisem bil varen vlijenja. In ko sem se črez to enkrat malo preglastno izrazen v rekel, kaj mi delavci zahtevamo, so me zaprli ter me meseca na državne troške oskrbovali. Med tem časom trpejmo moja familija mnogo glada in moj sinek je ta čas umrl. Potem sem spet moral delati ko živina, dokler . . .“

„Že dobro, dobro“, reče Peter, „ti si si nebesa dob zasluzil“ in od sočutja postal je Petrovo oko solzno.

Ta drugi, nek visok uradnik, ni vedel nitičesar družev navesti, kar bi mu zamoglo v nebesa pomagati, nego da dal proglašati več ukazov, ukaz št. 5670, 7032 i. t. d.

Sveti Peter vpraša, kaj pa je to za ukaz, št. 5670? „je prepovedano na tla pljuvati“ reče ponosno visok uradnik

„Že dobro“, odgovori Peter in mu namigne, naj gre koder je prisel.

„Kako pa je tebi ime?“ vpraša Peter tretjega. „Jak Repičnik“ odgovori ta in brez da bi na daljša vprašanja čak začne:

„Jaz sem kmet in bil sem tudi mnogo let občinski prestopnik v večji vasi. In človek nebi misil, umrl sem vsljeno nervoznosti.“

Nebeski portir odpri je od začudenja usta, da bi se lahko senen voz noter peljal in reče: „Kaj? Nervozen si bil, kmaj bi imel tako slabe žive?“

„Da, da“ odgovori smehljaje kmet. Kako sem se močučiti na polju, ti je gotovo znano, koliko vročine sem mral prenasati, kolikokrat mi je toča ves trud in delo pokončala. Koliko skrbi sem imel kot občinski predstojnik. Dane

S 2038-6.9.49

Naročnina za celo leto
2 K.

Posamezna številka velja
6 vin.

Naročnina se tudi na
pol leta plačuje in se
mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno
stran 64 K., $\frac{1}{2}$ strani
32 K., $\frac{1}{4}$ strani 16 K.,
 $\frac{1}{8}$ strani 8 K., $\frac{1}{16}$ strani

3

še sedaj ne boste brigali za volitev v občinski šolski svet, pozneje nič ne boste zamogli več storiti.

O delokrogu šolskega sveta poročali bodoemo prihodnjič, za danes hočemo samo poročati o njegovi sestavi.

Občinski šolski svet obstoji iz zastopnikov verskih društev, šole in šolske občine. Zastopnik šole v občinskem šolskem svetu je vodja šola (učitelj) in ako ima šola več učiteljev, nadučitelje, oziroma ravnatelj (direktor). Zastopniki verskih društev so vsi dušni pastirji (župniki) ali njih namestniki (kapelani). V občinski šolski svet izvoli se naj iz vsake občine najmanj 5 članov. Koliko članov da voli vsaka občina, določi deželni šolski svet. Kraj in čas volitve določi v saki občini občinski predstojnik. Voli se v vsaki občini z volilnimi listki in sicer voli sklican občinski odbor. Izvoljen je ta, ki dobi pri prvi volitvi večino glasov. Ako nima nobeden večine, voli se še enkrat v ozki volitvi in morajo volilci te kandidate voliti, ki so dobili pri prvi volitvi največ glasov. Ako dobijo spet kandidati vsi isto število glasov, razsodi žreb.

Ker v občinski šolski svet volijo občinski predstojniki, občinski svetovalci in odborniki, opozarjamо navedene naprednega mišlenja na bližajoče volitve. Pridite k tem volitvam in volite take može, ki se brigajo za pravo šolo, za pravi in dobar podrek mladine. Premislite da imate za blagor vaše ljube dece skrbeti, skrbite, da se bo vašim sinom enkrat bolje godilo nego vam!

Dopisi.

Iz Podgorja na Koroškem. (Naši prvaki.) Tudi pri nas imamo ljudi, katerim gre čez vse teater, vo-

sem moral k glavarstvu, jutri k sodajiji, potem k davkarji, k okrajnemu zastopu, vedno jesa z cigani, po noči nadlegovali in izprševali so me žendarji, potem neurmi ukazi . . .

„Bođi taho, menjaj,“ reče Peter, „ti si sprejet v nebesa.“

Četrtni v redu bil je eleganten mladič, z zlatimi prstani, zlato verižico, gledal je nekako ponosno na starega Petra.

„Baron Filip pl. Roparski, imam mnogo zaslug . . .“

„In sicer takih,“ prestriže mu Peter besedo, „da boš takoj marsiral v pekel. Ljudje, ki siromake izkorisčajo, kakor si ti to storil, so hudičevi! Razumel?“

Peter obrne se k zadnjemu, obraz se mu takoj razjasni, ko vidi da stoji pred njim kutar.

„Zdravo, zdravo, ljudi kolega, veseli me, da zamorem spet enega iz duhovskega stana sprejeti. Dandanes pride jih, a ne tako, . . . kaj pa je vami ljudi prijatelj?“

„Slabo žujim stoji,“ odgovori resen glas in ko se Peter nazaj ozre, vidi Najvišjega Gospoda, Vsemogočnega.

„Slabo žujim stoji,“ odgovori mirno in resno Gospod. „On je bil prijatelj in sotrudnik tistih, ki ljudstvo izkorisčajo ki so proti prostoti, on je bil udan istih, ki gledajo le na lastni zep, ne oziroma se na mnogo in mnogo siromakov. On ni bil prijatelj ljudstva, on ni bil duhovnik mira, on ni oznanjeval Moje vere, on je stem, da je sejal sovražno in hujško, razsirjal brezverno. On ni bil duhovnik, ni bil dušni pastir, ampak le hujško v duhovski sukni, ta se naj hitro odstrani, naj gre tja, kjer je dok je stokanje in skripljanje z zombi.“

To izrekši namigne Gospod izvoljenim in ti grejo v večno radost.

„dobra dusica m' s takoj ženko, ki je zadovoljna vselej in povsod, se lahko izhaja in gospodari.

Ako sreča berača in taistemu menišu kaj podariti, potem ne jemlji nikdar takše, ki bi tebi o ti priliki dejala: morda je ta človek kak slepar, lenuh, postopač, ki priverbeni denar v krčmo zanese. Če ti torej tako rečeš, ona pa odgovori: „Naj le gre, siromać! Danes je tako hladno, kak kozarček pijače bode mu gotovo teknil!“ — lej, tako le hitro vzem, to je zlata vredna dušica.

Prizadevaj si dalje poizvedeti, kako se zjutraj in kadar se obudi, navadno obnaša. Ako se prebudi in takoj se smehlja, potem jo le vzemi, ne bo ti žal. Ako pa nasprotno že zgoraj, kadar vstanete, grbanči svoje čelo in se kislo drži, potem, prijatelj, varuj se take kakor vrag križa, ta ti je zoperma — kakor žarko maslo.

litve, tamburanje, pijančevanje i. t. d. Dokaz: dne 26. grudna ponoči je pogorelo poslopje dveh posestnikov v Podgorjih; med tem ko se je trudila požarna brama Podgorska z gašenjem, „špilali“ so v prvaški trdnjavi v Št. Jakobu „teater“, tamburali, pa in seveda — pili. Pravijo da so tudi šteli denarke, katere je nasehtal g. župnik Ražun za zidanje tako nepotrebine šole od imenovanih in nimenovanih, kakor se čita v „Mir-u.“ „V čast Bogu, v pomoč bližnjemu“ se bere na gasilnici v Št. Jakobu, pa da je le napisano, ali se tudi tako ravna, to je prvaškim brambovcem deveta briga: naj se le trudi podgorsk napredni in nemški „fajerberk“ ali pa naj pogori cela vas, saj so prebivalci nemškutari pa ne slovenski klerikalci. Res, Ražun župan Konbentar i. t. d., vsi ljubijo svojega bližnjega, kakor sami sebi, pa le tiste, kateri volijo žnjimi radi dajejo težko prisluženi denar za ustanovitev Ciril-Metodove šole, čeravno je v Podgorjih dvo-in v Št. Jakobu šestrazrednica. Žalostno je, če premislimo, kam pride naša mladina spomočjo teh „osrečevalcev“ kmetsa; kako bodo znali mladeniči in mladenke igrati teater, tamburati, prepirati, pijančevati in — nič delati! Vse kar je nemškega v naših šolah je „ferdaman“, „ferdaman“ je od Št. Jakobčanov-vojakov tisti, kateri je priboril pred nekaj leti St. Jakobsko šolo, v kateri se otroci nič niso učili nemškega jezika, katerega pri vojakih kmetski sinovi tako potrebujejo. Težko smo dobili sedaj zopet nemško šolo, ker so naši pametni kmetsje prepričani, kako potrebno je, nemški znati. Kaj ne g. Ražun, Vi tudi na razumete nemškega jezika zato ste sedaj župnik, župan in Janežičevi dajo otroke v mesto, da se uče nemško, in drugim revežem tega ni potreba, naj so slovenci in ostanejo v temi, da bodo prvaki ložje orali znjimi, kakor bodo hotli. Pa le trudite se kakor hočete, odklenko bo vsem klerikalčkom v kratkem, saj želenica bo kmalu dogotovljena in župan bo zgubil masten zaslužek in morebiti tudi zlati prestolček.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dragi Štajerc! Mi ti moramo nekaj zanimivega o našem župniku Mešku-tu poročati. Neka žena morala bi iti za kumo, a ker ni imela časa, poslala je svojo deklo kot zastopnico. Ko ste zastopnica in babica prišla v farvož, vprašal je župnik, kdo je kuma. Dekla odgovorila je da njeni gospodinja, a ta nima časa, zato je ona (dekla) prišla. Naenkrat začel je župnik zmerjati deklino gospodinjo, (ki je krčmarica,) reklo je, kaka je gostilna in kaki ljudje le v njo zahajajo. Vprašamo župnika, je to obnašanje naslednika Kristusovega? Župnik ki že obče ni priljubljen v fari, se z takim obnašanjem napram farmanom gotovo ne bo prikupil.

Iz Slovenjgrada. Dragi Štajerc! Ni nam znano da bi bil ti že dobil kak dopis čez starotrške klerikalce in podrepnike, kateri pač pri vsaki prilnosti po tebi udrihajo, že od daleč se sliši, ko se z voditelji ob kakih 3 vjutru pijani razpeljavajo iz kake krčme, kakor vrane iz gnezda, in kričijo da bo večno pogubljen, kdor te čita. Kaplanu Stermšku je seveda to po volji, zato večkrat povabi kmete k sebi v kaplanijo in jih

snaženoma, da je daje oce vedno po osvetlju z njo za dovoljen, tako deklo, recem ti, bode pridna in zvesta ženka. Srečen je oče, ki ima tako hčerkino in srečen je taki fant, ki jo za ženo dobi.

Ne jemlji si za ženo take, ki je neumno pobožna ter zapisana v vsaki mogoci bratovščini. Pobožnost sicer pristoga posebno nežnemu lepemu ženskemu spolu, ali taka v resnicu nikdar ni prav pobožna, ona to dela le na videz, le zato, da jo ljudje hvailijo; sam sebi pa bi si žnjo napokal križ, ki bi ti bil neznosen. Kake nepožne ženke pa se tudi varu.

Naposlед, in to ti naj je glavno vodilo, ne jemlji za zenko dekleta, ki ne bere rada „Štajerca“. S tako bi dobil le neomikanino hinavko, ki nima nobenega smisla za pravo, napredno in srečno življenje.

Za oznala (inserata) uredništvo in upravništvo ni odgovorno. Uredništvo in upravništvo je v Ptaju v gledališkem poslopu štev. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonji. Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdajte do pondeljka pred izdajo dotedne številke vposlati.

n. srečen stan!

VII. letnik

okrogu krajnega šolskega sveta.

Injem članku smo razložili, da se ki svet izbirajo člani 1. kot zastopnik nadučitelj. 2. kot zastopniki verskih skupnosti in 3. kot zastopniki političnih skupnosti, adar so člani šolskega sveta izvoljeni v tujih glavarjih sejih, da se izvloči novi načelnik predseduje najstarejši član, a načelnik krajnega šolskega sveta. Vsi, ktori dobi nadpolovično večino glasov, je pravilno in postavno izvoljen. I jeni prevzame takoj vodstvo v krajnem svetu.

z a j a h k r. š o l. s v e t a. Krajni šol se shaja k svojim rednim sejam najmanj trikratno. Ako pa potreba in nismo načelnik sklicati sej, kadar hočete mora konečno sklicati sejo tudi takrat, ko izvoljata dva člana kr. šol. sveta. I z a j n i š o l. svet pri seji sklene, je z a všolane občine.

š o l. svet veljavno sklepa: 1. ako se počlani, 2. ako je načelnik navzoč in vsaj polovica vseh članov pričenja.

se hoče pritožiti proti kakemu sklep sveta, mora to storiti pri kr. šolskej skupnosti v treh letih v 14 dnevih po seji. V tem času nima obveznosti ali veljave, dokle em mestu ali v novi seji o tej zadevi kaj novega.

se pa včasi, da se mora v kaki sej voda razpravljati o kaki zadevi, ki se pričenja člana, recimo nadučitelju.

Darovi.

Sodnik je sedeł na svojem tronu ter je pred seboj vse velikaste sveta, ki so sedaj ljudstvo ad njim vladali.

Stvarnik je pravil Mozesu: „Kaj si dal svetu?“

: „10 božjih zapovedi“. aj je ljudstvo napravilo iz njih?“

je vprašal cesarja Karola Venkega: „Kaj si dal svetu?“

aj je ljudstvo napravilo iz altarja?“

ado, na kateri je po nedolžnem začigalo do nrene v svobodomileči duhovnik. se je obrnil k cesarju Napoleonu: No, in kaj si dal svetu?“

„In kaj je iz nje ljudstvo naredilo?“

„Sramoto!“

In tako je vprašal še tega ali onega, ali vsak se pritoževal, da je ljudstvo njegov dar obrnilo v hudo.

Naposlед je vprašal večni Oče Kristusa: „Moj ljudsin, kaj si ti dal ljudstvu?“

„Mir!“

„In kaj so iz tistega naredili?“

Kristus je obmolknil. S prebodenimi rokami si zakril svoj sveti obraz ter se je milo razjokal.